

DEN EUROPÆISKE MENNESKERETTIGHEDSDOMSTOL

FEMTE AFDELING

AFGØRELSE

Klage nr. 20669/13

S.M.

mod Frankrig

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (femte afdeling), der har behandlet sagen den 28. marts 2017 i et udvalgt bestående af:

Siofra O’Leary, *formand for afdelingen*,

André Potocki,

Mārtiņš Mits, *dommere*,

og Anne-Marie Dougin, *justitssekretær for afdelingen*,

afsiger

- under henvisning til klagen, der blev indbragt den 22. marts 2013, under henvisning til den foreløbige foranstaltning, der er oplyst den indklagede regering i medfør af regel 39 i Domstolens procesreglement, under henvisning til de bemærkninger, der er fremsat af den indklagede regering, og de bemærkninger, der er fremsat af klager som svar herpå, og efter at have voteret - følgende afgørelse:

SAGENS BAGGRUND

1. Klager, hr. S.M., er sudanesiske statsborger, født i 1985 og bosiddende i Angers. Formanden for afdelingen har imødekommet klagers fremsatte begæring om hemmeligholdelse af identitet (regel 47, stk. 4, i procesreglementet). Han var repræsenteret foran Domstolen ved O. Renard, der er advokat i Nantes.

2. Den franske regering (”regeringen”) var repræsenteret ved dens ansatte, fru E. Belliard, direktør for juridiske anliggender i udenrigsministeriet, der blev efterfulgt af hr. F. Alabrune.

A. De faktiske omstændigheder i sagen

1. Om de hændelser, der fandt sted i Sudan ifølge klager

3. Klager er sudanesiske statsborger og stammer fra byen Khartoum. Han oplyser, at hans familie hører til den etniske *tama*-gruppe, og at hans mor hører til den etniske *zaghawa*-gruppe, dvs. to ikke-arabiske etniske grupper i Darfur. Han blev i 2002 optaget på Kordofan-regionens universitet, der ligger i byen El Obeid. Han meldte sig i 2004 ind i en forening til forsvar af Darfurs børn. Han sluttede sig i 2006 til universitetets forening for studerende, hvor han arbejdede som sportssekretær.

4. Han deltog i 2006 han i møder på universitetet sammen med andre studerende for at vise støtte til ofrene for konflikten i Darfur. Han blev arresteret og fængslet sammen andre studerende den 26. juni 2006.

5. Under tilbageholdelsen, der varede en uge, blev han flere gange hængt op i fødderne, klædt af og slået.

6. Efter løsladelsen truede politibetjente med at voldtage ham, hvis han deltog i en tilsvarende handling. Efter hændelsen mistænkte han politiet for telefonaflytning.

7. Efter at have afsluttet sine studier havde klager svært ved at finde et arbejde, da han ifølge eget udsagn var anført på en sort liste udarbejdet af myndighederne. Han endte med at arbejde som taxachauffør.

8. Den 12. maj 2008, to dage efter, at Justice and Equality Movement (JEM) havde angrebet byen Omdurman, blev han arresteret af den ordinære sikkerhedstjeneste ligesom mange andre fra Darfur. Han blev anbragt i et køretøj med bind for øjnene og derefter ført til fængslet i Bahri, hvor han blev tilbageholdt i halvanden måned.

9. Politiet udspurgte ham om hans tilknytning til JEM, men klager nægtede at have været i kontakt med bevægelsen. Under tilbageholdelsen blev han stukket med bajonetter, med kniv, slået med geværkolber, brændt og fik elektriske stød.

10. Klager fremlægger til støtte for sit udsagn en lægeerklæring af 25. februar 2013 fra universitetshospitalet i Angers, der har følgende ordlyd:

”Der er i forbindelse med hudundersøgelsen, der er foretaget dags dato, påvist følgende:

- en delvis amputation af højre øreflip, uden tilknytning til de faktiske omstændigheder;
 - et gammelt, rundt ar på ydersiden af venstre arm, der er 0,5 cm i diameter, uden tilknytning til de faktiske omstændigheder;
 - et gammelt ar på ydersiden af venstre albue, der måler 2 cm x og 0,5 cm;
 - et gammelt ar på indersiden af den øvre tredjedel af venstre underarm, der måler 4 cm i længden og 0,5 cm i bredden;
 - et gammelt ar på indersiden af den nedre tredjedel af venstre underarm, der måler 1,5 cm i længden og 0,5 cm i bredden;
 - et gammelt ar på bagsiden af højre håndled på 0,1 cm x 0,5 cm;
 - et gammelt, lineært ar på forsiden af højre underarm, der måler 1,5 cm i længden, uden tilknytning til de faktiske omstændigheder;
 - et gammelt ar på ydersiden af venstre knæ, der måler 4 cm x 0,5 cm;
 - gamle ar over mellemfodsknogle til venstre og højre storetå, der hvert måler 2 cm x 1 cm;
 - et gammelt ar på indersiden af venstre fod over for den første mellemfodsknogle, der måler 1 cm x 0,5 cm.

Undersøgelsen af S.M. påviste gamle ar på øvre og nedre lemmer. Alle disse ar er af traumatisk oprindelse.

Det er ikke muligt at udtale sig formelt om typen af traume, der ligger til grund herfor. De konstaterede kliniske undersøgelser gør det ikke muligt at udelukke de beskrevne forhold.”

11. Den 30. juni 2008, der er Sudans nationaldag, og mens størstedelen af politiet var fraværende, lod klager, som om han besvimede. Han blev

anbragt i det rum, hvor lægeundersøgelserne blev foretaget. Han udnyttede den ledsagende betjents manglende opmærksomhed til at slå ham ned og derefter flygte. Han søgte i to måneder tilflugt hos en ven, der boede i Omdurman.

12. Efter disse hændelser besluttede han sig for at forlade Sudan og tog til Libyen, hvor han opholdt sig i 1½ år. Han gik om bord på et skib i maj 2010 og ankom til Marseille.

2. Om de hændelser, der fandt sted i Frankrig

13. Klager ankom til Frankrig i maj 2010. Han indgav en asylansøgning i juni 2010, der blev afvist den 28. oktober 2011 af Det Franske Direktorat for Flygtninge og Statsløse (OFPRA) med følgende begrundelser:

”Personens erklæringer var lakoniske og ikke specielt spontane om den etniske oprindelse samt tilhørsforholdet til Darfur (...) Hans erklæringer var ikke ledsaget af plausible oplysninger om arrestationen i juni 2006 og anklagerne om tilknytning til modstandsbevægelserne. (...) Hans udtalelser om de overgreb, som han skulle have været udsat for fra myndighedernes side dagen efter angrebet samt anklagerne mod ham for at støtte modstandsbevægelsen, manglede plausible oplysninger.”

14. Han klagede over denne afgørelse ved den nationale domstol for asylret (Cour nationale du droit d’asile - CNDA). Han fremlagde i denne forbindelse en lægeerklæring, der var dateret den 6. marts 2012 og udstedt af en alment praktiserende læge, dr. L.D. I henhold til denne lægeerklæring:

”[klager], der erklærer, at han er mishandlet i sit hjemland, har talrige fordybninger i venstre arm, højre fod og i kraniet, ifølge patienten er disse læsioner af traumatisk oprindelse.”

15. CNDA afviste hans klage den 11. april 2012 med følgende ordlyd:

”(...) hr. S.M. har kun givet kortfattede, konfuse og vekslende forklaringer om sit engagement under studierne og den demonstration, der i juni 2006 førte til hans arrestation; (...) det har ikke været muligt at få fastslået arrestationen den 12. maj 2008 og fængslingen, da disse var genstand for erklæringer, som ikke forekom troværdige; det gælder navnlig forholdene om flugten (...); lægeerklæringen af 6. marts 2012 kan ikke anses for at fastslå en forbindelse mellem de konstaterede spor og de påståede forfølgelser.”

16. Den 23. maj 2012 forkyndte præfekten for Yvelines en afgørelse for klager om, at han skulle forlade Frankrig. Klager indbragte denne afgørelse for den administrative domstol, der afviste klagen den 5. februar 2013.

17. Med hensyn til de risici i forbindelse med tilbagevenden til Sudan, der påberåbes af klager, gør retten følgende gældende:

”Selv om S.M. påstår, at han risikerer at blive udsat for behandlinger, der strider mod Konventionen (...) i tilfælde af tilbagesendelse til sit oprindelsesland, godtgør han det ikke, idet han begrænser sig til at fremlægge til støtte for sin påstand om, at han har været forfulgt, en lægeerklæring, der er dateret den 6. marts 2012, hvori klagers læsioner er anført, uden at der tages stilling til deres oprindelse.”

18. Klager begærede i november 2012 en fornyet behandling af asylansøgningen, idet han gjorde gældende, at hans familie var kommet i konflikt med de sudanesiske myndigheder, og at myndighederne givet dem udrejseforbud og tilsagt dem til at give møde for den offentlige anklager den 27. december 2012. OFPRA afviste den 30. november 2012 klagers begæring om en fornyet behandling, idet der var tvivl om ægtheden af de dokumenter, som klager havde fremlagt. Direktoratet understregede ligeledes, at der var mangler i klagers erklæringer og vurderede, at hans etniske oprindelse alene ikke var tilstrækkelig til at konkludere, at der forelå en risiko for forfølgelse.

19. Klager blev den 28. februar 2013 pågrebet og anbragt i et udrejsecenter.

20. Han begærede igen den 8. marts 2013 en fornyet behandling af asylansøgningen, hvor han igen påberåbte sig, at han var efterlyst og indstævnet i Sudan. Han anmodning blev afvist den 13. marts 2013 af OFPRA, der vurderede, at der ikke var tale om nye forhold. Han indklagede denne afgørelse for CNDA.

21. Den 22. marts 2014 indgav klager en ansøgning om en midlertidig foranstaltning for Domstolen i medfør af regel 39 i Domstolens procesreglement. Den 26. marts 2013 besluttede den dommer, der var formand for det kammer, som havde fået sagen forelagt, i medfør af ovennævnte bestemmelse at meddele den franske regering, at det ikke ville være ønskeligt at sende klager tilbage til Sudan, mens sagen verserede for Domstolen.

22. CNDA afviste den 24. november 2014 klagen over afgørelsen fra OFPRA af 13. marts 2013 med følgende begrundelse:

”Samtlige forhold, der er påberåbt af klager i den tredje asylansøgning, var allerede gjort gældende til støtte for hans forudgående anmodning, som blev afvist af generaldirektøren for OFPRA den 30. november 2012 (...); Lægeerklæringen fra Angers af 25. februar 2013 indeholder ingen nye oplysninger (...)”

B. Relevant ret og national praksis

23. De gældende lovttekster vedrørende asyl og klage for den administrative domstol over en afgørelse fra præfekturet om tilbageførsel til grænsen er sammenfattet i dommen *I.M. mod Frankrig* (nr. 9152/09, præmis 40-48 og 64-74, 2. februar 2012).

KLAGEPUNKT

24. Klager frygter under påberåbelse af artikel 3 i Konventionen, at han i tilfælde af tilbagesendelse til Sudan risikerer at blive mishandlet af de sudanesiske myndigheder.

RETLIGE BETRAGTNINGER

25. Klager påstår, at han ved tilbagesendelse til Sudan risikerer at blive udsat for behandlinger, der strider mod artikel 3 i Konventionen, der har følgende ordlyd:

”Ingen må underkastes tortur og ej heller umenneskelig eller vanærende behandling eller straf.”

A. Om udtømmelse af nationale retsmidler

1. Parternes påstande

26. Regeringen påberåber sig principalt en indsigelse mod sagens antagelighed grundet manglende udtømmelse af de nationale retsmidler i betydningen i artikel 35, stk. 1, i Konventionen.

27. Regeringen understreger, at klager har undladt at gøre indsigelse over for CNDA mod afgørelsen af 30. november 2012, hvori OFPRA afviste hans første anmodning om en fornyet behandling.

28. Regeringen konstaterer, at klager foran Det Franske Direktorat for Flygtninge og Statsløse, OFPRA, har gjort gældende, at hans familie var mål for repressalier fra myndighederne side, og at myndighederne havde givet familien udrejseforbud. Regeringen vurderer hermed, at klager ikke har sat CNDA i stand til at udtale sig om disse forhold.

29. Klager bestrider indsigelsen mod sagens antagelighed. Han henviser til, at han har indgivet sin klage i henhold til artikel 3 til OFPRA, derefter til CNDA samt i forbindelse med klagen over afgørelsen fra præfekturet, hvori han forpligtes til at forlade fransk territorium. Han understreger, at den klage, som regeringen henviser til, ikke havde opsættende virkning, idet hans anmodning om en fornyet behandling blev behandlet ifølge den såkaldte ”prioriterede” procedure.

2. Domstolens bemærkninger

30. Domstolen henviser til, at den flere gange har udtalt, at klagen for den administrative domstol mod afgørelsen fra præfekturet om udsendelse udgør et retsmiddel, der anses for effektivt, for så vidt som det antager opsættende karakter, og det teoretisk gør det muligt for den administrative dommer at vurdere de risici, som klageren påberåber sig (*Y.P. og L.P. mod Frankrig*, nr. 32476/06, præmis 55, 2. september 2010, *I.M. mod Frankrig*, nr. 9152/09, præmis 149, 2. februar 2012, og *A.A. mod Frankrig*, nr.

18039/11, præmis 44-45, 15. januar 2015).

31. Domstolen bemærker, at klager i den foreliggende sag har indgivet en klage til den administrative domstol, hvori han bestrider afgørelsen fra præfekturet om forpligtelsen til at forlade fransk territorium, der blev forkyndt for ham den 23. maj 2012, inden han anmodede Domstolen om anvendelse af en midlertidig foranstaltning.

32. Domstolen henviser endvidere til, at anmodningen om fornyet behandling blev behandlet i henhold til den prioriterede procedure, og at en klage til den nationale domstol for asylret, CNDA, ikke ville have haft opsættende virkning. Domstolen bemærker endvidere, at klager endnu en gang anmodede om en fornyet behandling af asylansøgningen, da han blev anbragt i et udrejsecenter.

33. Domstolen vurderer herefter, at klager har opfyldt forpligtelsen til at udtømme nationale retsmidler. Regeringens indsigelse skal hermed afvises.

B. Om klagen i henhold til artikel 3 i Konventionen

1. Parternes påstande

34. Klager frygter, at hans darfurianske oprindelse indebærer en risiko for, at han kan blive udsat for behandlinger, der strider mod artikel 3 i Konventionen. Han vurderer, at de arrestationer og mishandlinger, som han har været udsat for, vidner om myndighedernes interesse for ham.

35. Med hensyn til den aktuelt fremherskende situation i Sudan støtter klager sig til en rapport, der blev offentliggjort i august 2012 af NGO'en La Cimade, og som var udarbejdet ud fra rapporter, der var blevet offentliggjort af internationale organisationer og NGO'er. I denne rapport konstateres en forværring af menneskerettighedssituationen i Sudan, og det anføres, at personer fra Darfur, som har opholdt sig i udlandet, er særligt eftersøgte af myndighederne.

36. Klager fremlægger ligeledes en erklæring af 7. april 2013 fra fru M.J.T., honorær forskningsdirektør i Centre National de la Recherche Scientifique (CNRS), som er specialiseret i Tchad og Sudan. Hun redegør i erklæringen for klagers forløb i Sudan. Hun understreger, at:

”S.M., som jeg har haft en lang samtale med, kunne præcist redegøre for sine darfurianske rødder, nærmere beskrive de forskellige studietrin, udtrykke sit kendskab til hændelserne i Darfur i perioden 2003-2008 og de studerendes moralske engagement i fordømmelsen af situationen for deres darfurianske forældre inden for Darfurs forening for studerende i El-Obeid. Han beskrev grundigt sine to arrestationer og de umenneskelige behandlinger, som han blev udsat for. Hans frygt for tilbagesendelse til Sudan er fuldt berettiget. Han anses som en modstander og han er flygtet fra fængslet efter at have slået vagten ned.”

37. Han fremlægger endvidere et dokument, der fremstår som en korrespondance mellem to sudanesiske politiafdelinger, hvori det er anført,

at klager er omfattet af et udrejseforbud.

38. Han fremlægger endelig en tilsigelse til at møde til afhøring om forbrydelser mod staten hos den sudanesiske anklager den 27. december 2012.

39. Regeringen insisterer på princippet om, at det tilkommer klager at føre bevis for, at han risikerer at blive udsat for en behandling, der strider mod artikel 3, i tilfælde af gennemførelse af en tilbagesendelse.

40. Regeringen bemærker, at klagers etniske tama- og zaghawaoprindelse ikke er godtgjort. Den understreger, at OFPRA i sin afgørelse af 28. oktober 2011 henviste til, at klager havde fremsat lakoniske erklæringer om sin oprindelse og den fremherskende geopolitiske situation i Darfur. Den understreger, at klagers etniske oprindelse under alle omstændigheder ikke alene kan være en grund til forfølgelse.

41. Regeringen rejser endelig tvivl om det sandfærdige i klagers foreningsengagement og de overgreb, som han skulle have været udsat for som repressalier for sin deltagelse i en demonstration. Regeringen støtter sig til afgørelserne fra OFPRA og CNDA, der henviser til, at klagers påståede militarisme kun er kort omtalt, samt til omstændighederne i forbindelse med hans arrestation, tilbageholdelse og flugt i maj 2008.

42. Regeringen henviser endelig til, at klager har fremlagt et eksamensbevis fra universitetet i Kordofan, der ligger 600 kilometer fra Khartoum. Den konstaterer ligeledes, at klager påstår, at han har arbejdet som taxachauffør, mens han efter sigende skulle have været på myndighedernes sorte liste.

43. Regeringen stiller endelig spørgsmålstejn ved klagers påståede udrejseforbud. Den er forundret over, at en person, der er omfattet af et sådant forbud, kan være i besiddelse af et administrativt dokument af denne art. Den bemærker endvidere, at dette dokument ikke er dateret, og at det kun indeholder ganske få oplysninger til identifikation af rekvirenten.

2. Domstolens bemærkninger

a) Generelle principper

44. Med hensyn til realiteten henviser Domstolen til gældende principper inden for området (*J.K. m.fl. mod Sverige* [Storkammeret], nr. 59166/12, præmis 77-105, ECHR 2016).

45. Domstolen henviser til, at den vurderer klagers situation ud fra forholdene på den dato, hvor den træffer sin afgørelse. Det primære spørgsmål er ikke, hvordan de franske immigrationsmyndigheder har vurderet sagen på tidspunktet (da OFPRA og CNDA vedtog deres afgørelser den 28. oktober 2011, 11. april 2012, 13. marts 2013 og 24. november 2014), men om klager i den aktuelle situation stadig reelt vil kunne risikere at blive forfulgt af ovenstående grunde, hvis han sendes tilbage til Sudan (*F.G. mod Sverige* [Storkammeret], nr. 43611/11, præmis 115, ECHR 2016, og *J.K. m.fl. mod Sverige*, præmis 113).

b) Anvendelse af disse principper i den foreliggende sag

46. Klager frygter, at han vil blive udsat for mishandling dels på grund af sit tilhørsforhold til en ikke-arabisk etnisk gruppe i Darfur og dels på grund af sin deltagelse i demonstrationer mod myndighedernes overgreb.

47. For det første oplyser klager, at han stammer fra de etniske grupper zaghawa og tama, der er to ikke-arabiske stammer i Darfur, hvilket bestrides af regeringen. Domstolen bemærker sammen med regeringen, at OFPRA har vurderet, at *"Personens erklæringer om den etniske oprindelse samt tilhørsforhold til Darfur var lakoniske og ikke specielt spontane"*. Klager, der flere gange har ansøgt om asyl samt to gange om fornyet behandling, har aldrig afgivet forklaringer, der kunne fjerne enhver tvivl om den etniske oprindelse, selv om OFPRA oplyste ham om betydningen af dette punkt allerede ved afgørelsen af 28. oktober 2011.

48. Domstolen er med hensyn til den fremlagte erklæring fra den honorære forskningsdirektør for CNRS forundret over, at dette bilag fremlægges så sent.

49. Klager indhentede først dette dokument den 7. april 2013, selv om OFPRA helt fra starten havde rejst tvivl om hans etniske oprindelse. Bilaget er dermed aldrig blevet fremlagt for asylmyndighederne og blev først fremlagt for Domstolen i forbindelse med klagers svar på regeringens bemærkninger. Det fremgår heller ikke af afgørelsen fra CNDA af 24. november 2014, at klager skulle have fremlagt dokumentet.

50. Dokumentet ligner et vidnesbyrd, hvis indhold kun skitserer klagers rejse og oplyser, at hans darfurianske rødder præcist kan fastslås. Domstolen bemærker imidlertid, at det dokument, der er fremlagt for Domstolen, hverken indeholder en håndskreven underskrift eller et brevhoved, der gør det muligt at fastslå dets ægthed.

51. Det er Domstolens opfattelse, at dette dokument, der ikke er fremlagt for de nationale myndigheder, ikke gør det muligt at fastslå, at klager skulle høre til en ikke-arabisk etnisk gruppe i Darfur.

52. For det andet frygter klager, at han, da han anklages af myndighederne for at have tilknytning til JEM, risikerer at blive udsat for behandlinger, der strider mod artikel 3. Regeringen vurderer, at disse påstande er utilstrækkeligt dokumenterede over for de nationale myndigheder.

53. Domstolen bemærker, at såvel OFPRA som CNDA har henvist til, at klagers erklæringer har været mangelfulde med hensyn til foreningsengagementet. Klager har ikke givet Domstolen yderligere oplysninger om sine aktiviteter.

54. Domstolen konstaterer med hensyn til påstandene om mishandlinger, selv om det i de af klager fremlagte lægeerklæringer fremgår, at der er talrige ar på hans krop, at disse ar ikke tilskrives den vold, som klager påstår at have været udsat for.

55. Domstolen konstaterer med hensyn til dette punkt, selv om klager

har påstået, at han er blevet slået, brændt og har fået elektriske stød under tilbageholdelserne, at ingen af de fremlagte erklæringer redegør for læsioner, der kan tilskrives sådanne behandlinger. Domstolen undrer sig i øvrigt over, at klager først får udfærdiget disse erklæringer i 2012 og 2013, når han allerede ankom til Frankrig i 2010.

56. Domstolen deler regeringens tvivl om den fremlagte tilsigelse fra den sudanesiske anklager og udrejseforbuddet. Domstolen henviser til, at der er tale om simple kopier med vage vendinger.

57. Med hensyn til alle disse forhold vurderer Domstolen lige som de nationale myndigheder, der står bedre med hensyn til vurdering af forholdene, at klager ikke har fremlagt tilstrækkelige beviser til at gøre risikoen for at blive udsat for behandling, der strider mod artikel 2, troværdig i tilfælde af tilbagesendelse til Sudan.

58. Domstolen konkluderer henset til ovenstående, at klagen er at afvise som åbenbart ugrundet i betydningen i artikel 35, stk. 3 a) i Konventionen.

59. Som følge heraf ophører anvendelsen af regel 39 i procesreglementet.

På baggrund af disse præmisser udtaler og bestemmer domstolen enstemmigt, at klages afvises.

Udfærdiget på fransk og derefter skriftligt meddelt den 20. april 2017.

Anne-Marie Dougin
Assisterende justitssekretær

Síofra O'Leary
Formand for afdelingen